

- שיעור 874 - Hurricanes, Earthquakes, and other Emergencies שבת

I. הנוגע להאריקין IRENE וגם רעידת אדמה וטארנידאו שהיו אצלינו השנה זו בקרוב זמן יש שכחו שאין לברך עליהם ועיין בקונטרס מרוב אשר יעקב וועסטהים מ"מ אם נקרה בשבת יש כמה שאלות הנוגע למעשה ויש עוד כמה שאלות הנוגע לשעת החרום בשבת ואבאר

II. הקדמה להענין - עיין ברש"י (סוכה כ"ט. ד"ס מפני) "כל מיני פורעניות הבאיין בעולם יש להם לישראל לדאוג ולומר לא בא סימן זה אלא בשביבנו יותר מאשר אומות מפני שהן רגילין ללקות יותר מכלם" וכן כתב רש"י (שםות ז - ג) לבני ישראל ליקח מוסר

III. כלל גדול בידינו דוחי בהם ולא שירות בהם (ყילוט י"ח - ה) ודרשו וחיה בהם לעולם הבא כי אם התאמր בעולם הזה והלא סופו מה הוא (רש"י סס) ואיתה בירושלמי (יומל גנישל חחת) דהשואל הרוי זה מגונה דין לישאל שאלה בפקוח נפש דעת שישאל וישיבו לו יבא החולה לידי סכנה וה נשאל (שהוא הרבה) ה"ז שופך דמים שהיה לו לידוש ברבים בפקוח נפש דוחה את השבת ולא דרש

IV. גדרי וכלי ספק פיקוח נפש

א) כל המאביד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא (סנהדרין ל"ז)

ב) לא רק ודאי פיקוח נפש דוחה כל המצות אלא גם ספק (יומל פ"ג - פ"ה וכו"ע טכ"ט - ז)

ג) גם אם יש ספק בעצם העובדה אם יהיה אח"כ מותר

ד) ספק פיקוח נפש אינו סתם ספק השkol אלא אפילו ספק ספק וספק רחוק ואפילו שלושה ספיקות יחד

ה) אף שבפיקוח נפש אין הולכים אחר הרוב בכל זאת כאשר הדיננים חלוקים ביניהם הולכים אחר רוב הדיננים (מנחת חינוך ע"ח - סק"ג)

ו) הרודף אחר חברו להורגו אין הנרדף צריך לדקדק אם יכול להציל עצמו ע"י פגיעה באחד מאבריו אלא הוא רשאי להרוגו משום שהוא בהול (שות' ריב"ש ל"ח)

ז) נזק של רבים מקרים כגון כיבוי גחלת ברה"ר (טל"ד - כ"ז) והה' קווץ או זוכחת ברה"ר (ט"ח - ו) והוא מלאכה שאינה צריכה לגופה משא"כ נזק דיחיד (בה"ל רע"ח)

ח) עיין בעורך השלחן (ט"ז - כ"ז)adam ספק שהוא כלב שוטה אינו כשאר ספק אלא ספק בהעיקר וגם אסור להרוג שמיתה (spider) ואף אם תפול לתוך המאכל ג"כ מי יאמר שהוא מסוכנת וגם יכולם לכטוט המאכל ואיסרו מן התורה ע"ש

ט) עיין בתשובות וכתבים של החזון איש (מ"ח) דהודעה לציבור למהר למקלט (בשנת ת"ש) נחשב להצלת נפשות אך ליזהר ממלאה דורייתא בכל מי אפשר כיוון שאין שאלת נפשות לפניו ובדברים רחוקים הרבה אין דנים כפיקוח נפש ותלו כי מדת הבתחון מ"מ חמחריר או המיקל בעניין זה אין מוחין בידם מ"מ אין יכול לטעון שציריך שיפתחו כל החנויות בשעת הפסד כל הפרנסה יבוא לפקו"ג או להתר הקיימות לאוთה מכח בשכת דיש לשקל אם הנידן לביטול השבת הוילול השם ובחלילול השם יש דין יהרג וא"י וגם זה ציריך שיקול הדעת (מעשה בחזון איש אחר המלחמה וגם זה נחשב ביטול שבת ולא נדחה)

A. עוד שאלות

- א) בשעה שבטלה שליטה המלכות ויד רוצחים וגנבים שולטים הוא בודאי סכנה ומותר להחל שבת בכל מלאכה וכדין כותים שצרו על עירות ישראל (זכ"ט - ו)
- ב) להחל שבת כשגנב הפורץ לדירה או אפילו אינו פורץ אבל עוסק בדבר מכיוון שיש חשש שיתקוף את הנמצאים בה מותר לכל אדם לטלפן למשטרה (שש"כ מ"ה - כ"ה) ועיין במג"א (פ"כ"ט - סק"ה) בadam ייחד יניח ליקח את כל ממונו ולא יהלל את השבת ועיין בארכות חיים (סק"ו) שהקשה על המג"א מהבא במחתרת דמותר להורגו אף בשבת שכן צורך לומר זהה דוקא אם הגנב אינו רודף או חשש רודף דהבא במחתרת השכם להורגו אך מ"מ יכול בעל הבית להתנגד למענה הגנבה ולהיאבק עם הגנב אע"פ שע"י זה יחשב הגנב לרודף ואז גם יכול בע"ב להורגו אפילו בשבת דסבירא הוא שאין אדם חייב לעמוד ולראות שגוזלים וחומסים כל רכושו (פס בשם הגרש"א)
- ג) כל מה שモתר להצליל מפני הדלקה מותר להצליל ממים ומהר דברים המאבדים (פל"ד - י"ט) ולכן אסור לומר לנכרי להצליל (פל"ד - כ"ה וכ"ז) וע"ע ברמ"א (סעיף כ"ו) שכטב בזמן זהה שאנו שרואין בין א"י מותר לכבות דלקה בשבת מחשש סכנות נפשות והזריז הרוי זה משובח מ"מ הכל לפ"י העניין ועיין בשו"ע (תק"ד - ח) וההג"ה (פס) דМОתר לכבות דלקה אפילו בשבת בזמן הזה
- ד) קטן שאבד ויש מקום לדאגה מותר להודיע המשטרה בטלפון (שש"כ מ"ה - כ"ח) ועיין במ"ב (פ"כ"ח - ל"ח) דמותר לשבור הדלת שנעל בפני התינוק אפילו אם היא באופן שהיא איסור תורה דשמא יבעת התינוק וימות
- ה) הרואה בשבת תנוועה חשודה או אנשים חשודים או חפין חשוד במקום שבני אדם עברו שם יזעיק מיד את המשטרה וראייתי דמותר לכבות גחלת כדי שלא יזקנו בה ובבים (שש"כ ג - מ"ח - ס"ט) וע"ע בשו"ת רבי עקיבא איגר (ה - ס) אחד אלף יגיע לסקנה לא חשיב ספק סכנה ועיין בשערים מצוינים בהלכה (ג"ז - ד) בשם הרמ"א (פ"כ"ט - ז) דהכל לפ"י העניין וכ"כ המג"א (פ"ט"ז - כ"ג) בעניין השממית ע"ש אמן עיין עוד בשש"כ (ל"ג - ט"ז) דכל דבר שהעולם חוששים לו משום סכנה הוא בגדר סכנה ועוד יש אומרים דספק סכנה לכל הציבור נידון כספק גם אם הסכנה היא בסבירות נמוכה (רב מ. פרבשטיין אנטיקולופדייה רפואות 398-402) ג) כגן היzik דרביהם היתרין אפילו איסור دائיריתא (ר"ן על הרי"ף שצט מ"כ: בשם הבה"ג והר"ח) ה) וכגן ממון דרביהם נחשב כפיקוח נפש (תוס' סיגדין כ"ז. ד"ה מי סלטו בעניין שביעית ורמ"א י"ז ק"ס - כ"ג בעניין הלואה ברביה) ח) לרדת למקלט בעת מלחמה (חו"א תפוזות וכטביס מ"ח) ק) להצליל רבים מミتها מותר לעبور גם על גלווי עריות (תוס' יומל פ"ג. ד"ה מה) ק) מותר להחל שבת גם שהסקנה לא התחיל (שו"ע סכ"ט - ו) ולדעתי יש ספק פקוח נפש לרבים בהנ"ל ומחייב לזעוק מיד המשטרה ו) חוטי חשמל שנפלו ברחוב ויש חשש שיגע בהם אדם מותר להזעיק את חברת החשמל על מנת להפסיק את הזרם ואני חיוב מיעיק הדין לעמוד שם ממשן כל השבת וכמו שモתר לכבות גחלת כדי שלא יזקנו בה רבים (פל"ד - כ"ז) מ"מ במילואים כתוב דעת"ע דעת"י הטלפון הוא מבעיר ומחייב אש כמה פעמים משא"כ בଘלת
- ז) בור ברה"ר שנקרא manhole שהוא פתוח מותר לכסתו אפילו אם יש בו איסורי תורה ועיין ברמ"ב (י - י"ד) דהמזהיר דלת של בור חייב משום בונה מ"מ הוא ספק פיקוח נפש ומשום הזיקא דרבים ההירו גם במלאת دائיריתא
- ח) סגירת הגاز בתנור שיש בו electronic ignition שנפתח באנו יש להתיר לסגורו על ידי נכרי או קטן בשעת הדחק גדול ואולי ע"י ישראל בשינוי
- ט) נר דלק שנפל על השלחן צריך להגביה קודם קודם שיידלק משום דמותר לטלטל מוקצה במקומות דדים בחול על ממונו (צעת קי"ג) והר"ן (פס) והבה"ל (עלא"ז)

י) איש שנשמע בביתו צלצול הטלפון בלי הפסק כगון לעשרה מינוטין יש אומרים שモתר להרימו ע"י נקרי או קטן או ע"י עצמו בשינוי (Rav Ribiat Pg. 1210) והכל תלו依 בהמצב ומ"מ נראה לי דאין להתר בפרט בזמןנו שיש חבריו הצלה ואבאר

VI. אם מותר להכניס עצמו לספק סכנה להצלת חברו מודאי סכנה

א) עיין בבית יוסף (ח"מ מכ"ו) שכותב בשם הגהות מיימני דציריך לספק עצמו בשבייל חברו כשהוא ספק סכנה לחברו ודאי סכנה וחלק עליו אדם שנייהם ת"ח או ע"ה ומכ"ש אם רק המציל ת"ח והניצל ע"ה אין רשות ללהכניס עצמו אפילו בספק פקוח נשאך אם המציל איןו ת"ח כמו הניצל אז מותר להכניס עצמו אבל איןו מהווים אם לא מדעת הסידות אם ירצה וכ"כ הרדב"ז שספק זה כודאי ולא דמי להוריות (פ"ג) דכאן קודם ללוו דשאני התם דאינו מכניס עצמו לספק

ב) עיין בשו"ת שבט הלוי (ה - קל"ז - ז)adam עומד לפניו פקוח נפש ודאית של חברו דלהכניס עצמו בספק פ"ג הרוב בזה הויספוק כודאי ואסור אבל כשהספק על פי הרוב נוטה להצלחה אז פ"ד בעלמא חייב לפתח על עצמו אבל הכא נדחה מפני ודאי של חברו והביא זה בשם הגהות מיימוניות לדעת כנה"ג ואנו פסקין דזה רק מדעת הסידות ולא חיבוב

ג) עיין באג"מ (י"ד ג - קע"ז - ז) adam הוא ודאי ימות ויירג תחתיו אף שהאחר הויסי ת"ח ובועל מעשים טובים מ"מ בסכנה ודאית לעצמו אסור אבל לספק סכנה איןו להיבבו ועכ"פ רשאי וזה שפפוס ולוליאינוס אחיהם שאמרו על עצם שקר שהם בת המליך כדי להציל את ישראל (חנויות י"ח זרכ"י) התם שאני משום דמצלת רוב עם ולכן הכל תלוי בהמצב ואבאר עוד

ד) להצליל מומר לחיל שבחות באופן שאין ספק להמציל - עיין בשורת מהר"ם שי"ק (ק"מ) דהרי הוא כיישראל אמרין שמא התחרט ועשה תשובה וכמו שכותב בגمرا (קידושין מ"ט) דחייבין שמא הרהר תשובה בלבו וכ"כ השו"ת חת"ס (י"ד טמ"ה) ועיין בשענץב"ה (ט"ז - א) להצליל נקרי באופן שאין להמציל שום סכנה - עיין באג"מ (ד - פ) דבזמןנו אם יש חשש איבאה מצילין הנקרי אפילו ע"י איסור תורה

VII. אם צריך למוליך באוטו משום חשש סכנה כמו בנידן דיין בשבת עיין באג"מ (ד - פ) דiyor טוב ע"י נקרי כישראלי קשemonic ליקחנו תיקף ללא אחריו שכן פסק הרמ"א (טכ"ח י"ג - י"ז) אמן עיין באג"מ (ה - כ"ה) שכותב דהנכוון לדינה שלא כהרמ"א וכ"כ העורך השלחן (טכ"ח ו- ז) דהלהכה כתה"ז שלא ע"י נקרי אלא ע"י גדולי ישראל וצ"ע ומ"מ נראה לי בנידן דיין המצביע כמו يولדת adam הזמן אינו בהול נעשה ע"י נקרי

VIII. יסוד גדולה דאין שום דבר במקורה בעולם ועיין בברכות (ט"ט) לא נבראו הרעמים אלא לפשוט עקומות שלב adam שנאמר (קהלת ג) והאלקים עשה שיראו מלפני ועיין ברש"י (סמות ז - ג) דמדתו של הקב"ה שהוא מביא פורענות על האומות כדי שישמעו ויראו (פ"ה ג - ו) שמביא רעה לעולם למקום אחד שע"ז ניקח אנו בני ישראל מוסר לעצמנו ואסור לומר שהז מקרה ככתוב בפרשת בחתקתי (כ"ו - כ"ח) ואם תלכו עמى קרי ולא תאבו לשמעו לי ויספת עלייכם מכיה שבע כחטאיכם - פירוש אם תלכו עמى קרי שתאמרו מקרה הוא ולא תשימו לב להיטיב דרככם ולכן איסור לומר ש' 11/9 או Irene הוא מקרה ואין שום שייכות לנו ועיין בפרשת עקב (י - י"ג) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל עמוק כי אם ליראה את ה' אלקיך ללקת בכל דרכיו ולאהבה אותו וילעבוד ... ובפרט בחודש אלול "אני לדודי ודודי לי" וזה קבלה טובה לאלו לחזק קשר שלנו בהכורה עולם המעשה ברב יחזקאל לוינשטיין ורב שלמה וולבה בענין דברי התעරות ואבאר